

”Faxe i jägartagen”

Det började en dag för snart tre år sedan. Vi satte oss i bilen för att åka den tre timmar långa resan. Skulle det vara värt det? Skulle vi hitta det vi sökte? Vår väg ledde till en kennel i de underbara smålandsskogarna. Vi var på jakt efter en hane och de hade en kvar. Men som de flesta säkert vet så är det sällan man bara åker och tittar när det gäller valpar. Vårt fall var inte annorlunda. Vi blev helt sålda på den lille mörka strävåriga valpen med det vackra namnet; Villa Rosas Uisgue Potheen! Vilket yrväder. Från första dagen drog han runt och rakt in i våra hjärtan likt en stormvind. Nej, snarare en orkan! Vi var helt förtrollade i honom!

Min sambo, Andreas, är pälsdjurs allergiker och det här är egentligen hans berättelse som jag sätter ord på!

Andreas har sedan barnsben varit intresserad av djur och natur. Allt vad åren gick började han mer och mer upptäcka ett nytt intresse. Jakt! Så när vi då äntligen hade hittat vårt drömhäus så väcktes drömmen om en egen hund till liv.

Själv ville jag ha en sällskapshund att mysa i soffan med på kvällen, ta med ut i skogen på mina rid turer och längs grusväg på våra många promenader.

Allt detta plus att Andreas dessutom önskade sig en kompanjon under sina jakturer. Men så var det ju det där med allergin som satte käppar i hjulen. Mina svärföräldrar hade ett år tidigare skaffat sig en tik av denna fantastiska ras.

Jag hade aldrig tidigare hört namnet, Irish Softcoated Wheaten Terrier. Men så var vi hundvakter åt henne en vecka. Det

var då vi började inse att vår dröm kanske inte var helt omöjlig. Andreas tålde henne och det var inga bekymmer att borra ned näsan i hennes tjocka lockiga päls. Hela den veckan sov hon i vår säng!

Nu hade vi fått hem vårt eget lilla yrväder till valp och nu skulle ett nytt kapitel börja i vårt liv.

Han fick tilltalsnamnet Faxe och nu var det uppfostran, kärlek och motion som gällde för hela slanten. Ja allt det där en valp behöver förutom den livsnödvändiga maten förstås.

Vår lilla valp växte snabbt och blev bara vackrare och ståtligare för var dag. Tänk vilken total utseendesförvandling den här rasen går igenom från valp till vuxen och det var riktigt häftigt att följa.

Så var det dags att anmäla oss till hundkurser och den första blev naturligtvis en valp kurs.

Därefter så hoppade Andreas på en viltspår kurs. Att Faxe hade näsa för spår, det var det ingen tvekan på. Det som blev lite tokigt var nog att vi började i fel ända och började med injagningen.

Men när vi såg mina svärföräldrars tik snabbt bli otroligt duktig på eftersök så började vi lägga egna spår till vår lille Faxe. Det skulle visa sig att han tyckte det var så himla roligt att vi fortsatte. Vad är då problemet tänker du? Jo, Faxe skulle komma att älska jakten i naturen lite mer än de spår vi lagt. Vi kunde lägga spår som han följde klockrent ända till ett djur korset vårt. Då kunde han tycka att det färska spåret var mycket intressantare.

Men skam den som ger sig. Vi gav inte upp utan fortsatte lägga spår och det skulle inte ta så lång tid innan han började få grepp om vad som gällde. Tänk vilken stolt och lycklig kille vi har när han kommer fram till den klöv vi dragit spåret

med. Han bär klöven mer än gärna hemåt igen med svansen vajandes och huvudet högre för att sedan slänga sig på gräsmattan och tugga förnöjd på sin "skatt" en stund.

Faxe klarade sin spår kurs och anlagsprovet utan några problem. Inte nog med att Faxe tyckte det var roligt att spåra, det är ju helt fantastiskt att ha en klar eftersöks hund som man vet man kan lita på när man är ute på jakt.

Jakt träningen då? Jodå, som sagt älskade Faxe varje sekund ute i skogen och han fattade snabbt vad det var som gällde.

Så fort Andreas tar på sig jaktkläderna så trampar Faxe otåligt runt och ber om att få följa med " du får inte glömma mig, jag vill också åka med"!!!

Det är så kul för mig att se att vår lille hund faktiskt tycker att det är lika kul som hans husse tycker.

Jag har själv varit med ett par gånger i skogen. Av ren nyfikenhet ville jag veta hur det fungerar. Hur de två fungerar tillsammans när Faxe släpps lös. Tänk vilket samarbete de har. Så fort pejlhalsbandet kommer på och husse manar ut sin hund på sök i skogen så bär det av.

Faxe har en uppgift och är fullt inställd på att sköta den. Hans lilla svarta nos flyger fram längs marken på jakt efter ett fårskt spår att följa upp och hans vilja har gett resultat.

Rådjuren älskar han att jaga. Skallet släpper när han ser dem och det har fallit några stycken som han drivit fram. Men vi har velat utmana honom mer än så. Det här året har han fått vara med på lite älgjakt och vid tre tillfällen har han även drivit skogens konung.

Dessutom kommer vildsvinen allt närmare oss och det känns som det är bäst att vara beredd när de väl kommer böckandes in i våra skogar. De är inte långt bort nu och vi har sådan respekt för dessa djur! Så därför har vi släppt honom i hägn två gånger, för att se om han klarar av dem om han skulle ställas öga mot öga med en frustande best!

Tänk vilken lättnad när hägnets ägare sade efter andra gången att han inte tyckte att det behövdes fler träningstillfällen där. Han tyckte att Faxe var redo. Det var skönt att höra för ett nervöst matte öra.

Faxe gör inte så långa sökrundor innan han kommer tillbaka till Andreas, för att sedan bli ivägskickad igen. Detta är något som vi övar på och han är ju inte så gammal än. Han hinner lära sig att det är okej att ge sig av lite längre.

I sina drev sätter han fart på djuren och springer efter dem en bit innan han släpper. Än så länge är han mer av en sprinter än en lång distansare. Han passar lika bra på mindre marker som på större då han inte driver rådjuren så länge utan bara stöter iväg dem. När han haft närkontakt med älg har han dock gjort längre drev.

Det är lite av en lyx att ha en jakthund som både går bra i skogen och även sköter sig när det är skarp läge för eftersök.

En jakt dag för inte så länge sedan fick han visa prov på båda egenskaperna. Efter att blivit släppt fick han vila en stund i bilen och det var en annan hunds tur att köra. När ett djur sedan blivit påskjutet så skulle det visa sig att det vandrat iväg en bra bit och jaktkamraterna ropade på Andreas att hämta Faxe. Nu behövdes en eftersöks hund! 900 meter visade gps pejlen att det spåret hade varit fågelvägen. Det var betydligt längre än så, mellan stock och sten och över berg, som han hade fått spåra för att finna djuret så att det kunde avfångas. Det var en trött liten kille som kom hem till matte den kvällen!

Förra året var ett kort år för jakt. Snön föll tjock och tung lite för tidigt för husses och hunds smak men det här året verkar bli ändå kortare. Tänk ändå vilken tur vi har som hittade den där perfekta hunden för oss.

En alldeles underbar liten kille som är envis med en alldeles egen vilja men med ett hjärta av renaste guld och som bara vill väl.

Vi fick den där hunden som vi kan krypa upp i soffan och mysa med. Som älskar att följer med oss ut på promenaderna. Han vill helst av allt inte sluta att gå och som delar sin husses passion för jakt. Allt detta är Faxe i ett nöt skal och tänk vilken tur vi hade som fick in honom i vårt liv!!!

THERESE KARLSSON

